

ΣΤΕΝΟ

στενό, το, ουσ. [ουδ. του επιθ. στενός]. **1.** μικρό και στενό δρομάκι σε πόλη ή σε χωριό, στενή πάροδος, το σοκάκι: «το σπίτι του τάδε είναι στο πρώτο στενό που θα συναντήσεις». (Λαϊκό τραγούδι: σε τούτο **το στενό**, σε τούτο το δρομάκι, ξεψύχης' ένας έρωτας κι εγώ πίνω φαρμάκι). **2α.** στον πλ. **τα στενά**, στενό πέρασμα ανάμεσα σε βουνά ή θάλασσες: «τα στενά του Βοσπόρου || τα στενά των Θερμοπυλών || τα στενά της Μάγχης». (Λαϊκό τραγούδι: στα Τρίκαλα στα δυο **στενά** σκοτώσανε τον Σακαφλιά). **β.** (στη γλώσσα της αργκό) οι δύσκολες καταστάσεις: «έχασε ένα σωρό λεφτά στα χαρτιά και βρίσκεται πάλι στα στενά». (Λαϊκό τραγούδι: άιντε, τον Μποχόρη τον εμπλέξαν **στα στενά** και του τις βρέξαν και του κάνουν το γκιουλέκα άιντε, και του πήραν κι άλλα δέκα). Υποκορ. **στενάκι, το**.

- **μ' έβαλε στα στενά**, (στη γλώσσα της αργκό) με πίεσε πάρα πολύ, με εξανάγκασε να κάνω κάτι: «όταν μ' έβαλε στα στενά, υποχρεώθηκα να του επιστρέψω τα δανεικά που του χρωστούσα»· βλ. και φρ. **μ' έφερε στα στενά**.

- **μ' έφερε στα στενά**, (στη γλώσσα της αργκό) με έφερε σε δύσκολη θέση: «επικαλέστηκε τη φιλία που είχε με τον σχωρεμένο τον πατέρα μου, κι έτσι μ' έφερε στα στενά και τον βοήθησα»· βλ. και φρ. **μ' έβαλε στα στενά**.

- **πιάνω τα στενά ή πιάνω το στενό**, στήνω παγίδα μαζί με άλλους σε στενό πέρασμα, ακροβολίζομαι μαζί με άλλους σε στενό πέρασμα: «οι άντρες έπιασαν τα στενά και περίμεναν τον εχθρό». (Λαϊκό τραγούδι: δεν ήταν ένας μόνο, δεν ήταν ούτε δυο, μόν' ήταν δεκαπέντε που **πιάσαν το στενό**)·

- **τον βάζω στα στενά**, (στη γλώσσα της αργκό) τον πιέζω πάρα πολύ, τον εξαναγκάζω να κάνει κάτι: «κάποια στιγμή τον έβαλα στα στενά κι έτσι μου επέστρεψε τα λεφτά που μου χρωστούσε» βλ. και φρ. **τον φέρνω στα στενά**.

- **τον φέρνω στα στενά**, (στη γλώσσα της αργκό) τον φέρνω σε δύσκολη θέση: «επικαλέστηκα την παιδική φιλία που είχα με τον σχωρεμένο τον πατέρα του, κι έτσι τον έφερα στα στενά και με βοήθησε». (Λαϊκό τραγούδι: η πόλη σαν τη γόησσα, σαν την παλιά αρχόντισσα, ανάβει τα κολλιέ της μα σαν **τον φέρνει στα στενά**, τον κουβεντιάζει η μοναξιά, τον παίρνει αγκαζέ της)· βλ. και φρ. **τον βάζω στα στενά**.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας